

Прѣдговоръ.

Въпросътъ за положението на Българитѣ въ първитѣ 4 вѣка на турското робство е единъ отъ най-тъмнитѣ и най-неразработенитѣ въпроси, нѣ затова пъкъ тоя въпросъ е единъ отъ най-интереснитѣ въ нашата народна история; защото, който не е добръ проучилъ, какъвъ животъ сж прѣкарали нашитѣ прадѣди подъ турското иго, той не ще може да си обясни нито понятията, нито нравитѣ, нито характера на нашитѣ днешни Българи. Ето защо азъ се заловихъ да изложя въ двѣ общедостѣпни сказки историята на нашето положение подъ турското робство, отъ края на XIV до края на XVIII вѣкъ.

Не ще и дума, че въ тия сказки съмъ пропусналъ много извѣстни исторически материали, защото цѣлътa на общедостѣпнитѣ четения не е да се изчерпе всичко, каквото е писано до сега по въпроса, а да се даде на читателитѣ и слушателитѣ нѣщо понятно, сбрано, цѣло и поучително.

Най-послѣ, длѣженъ съмъ да кажа, че за написването на тия двѣ сказки, особено на втората, съмъ се ползувалъ много по-вече отъ съобщенията на разнитѣ стари пѣтешественици и отъ народнитѣ умотворения, отколкото отъ общеизвѣстнитѣ исторически материали.

гр. София, 1901 г.

Авторътъ.